

[Arbejdsministeren]

den drøftelse af forslaget, som man har ønsket.

Jeg tror, jeg har svaret fru Mimi Jakobsen på de spørgsmål, der er stillet, og det samme gælder både hr. Poul H. Møller og hr. Mølggaard. Jeg skal derfor slutte med lige at gøre en enkelt bemærkning til hr. Tyroll.

Vi har foretaget en beregning på basis af hr. Wilhjelm's forskellige beregninger, og vi har haft svært ved at finde ét eneste korrekt tal i den opstilling, som hr. Wilhjelm foresætter. Regeringen fastholder – og jeg er selvfølgelig parat til i udvalget at fremlægge en udførlig dokumentation for dette synspunkt – det reallønsskøn, som den har opstillet hidtil, og jeg skal gerne vise, hvor fejlagtig en beregning hr. Wilhjelm har foretaget. Indtil videre har det været umuligt for os at finde bare én eneste korrekt oplysning i det talmateriale, der er kommet fra hr. Wilhjelm.

Enggaard (V):

Jeg vil gerne knytte den bemærkning til hr. Bolvigs indlæg om de 18–21-årige, at jeg finder, at hr. Bolvig rejser et relevant problem, som vi tidligere har været inde på også fra venstres side, og det skal ikke skorte på sympati med hensyn til at søge at finde rimelige løsninger på det område. Jeg sætter streg under »rimelige«, fordi dette må ses i sammenhæng med en række andre ting, efter min opfattelse også med en række af de offentlige beskæftigelsesarbejder for den aldersgruppe, vi taler om her. Der vil kunne komme fornyede problemer i forhold til det øvrige arbejdsmarked, hvis man gennemfører lovforslaget efter sin hensigt, så jeg er enig med hr. Bolvig i, at det er et seriøst problem, som vi meget gerne medvirker til at søge at finde en løsning på, og det burde der vel også være mulighed for.

Arbejdsministeren og også hr. Bolvig var inde på spørgsmålet om overgang fra timeløn til akkord, og som jeg sagde, forstår jeg arbejdsministerens motiver for bestemmelsen, men der vil nok være en række situationer, som vi desuagtet bliver nødt til at se på. Lad mig nævne et eksempel. Når der antages en ny medarbejder, vil han hyppigt i den første oplæringsperiode være på timeløn, indtil færdigheden er tilstrækkelig til, at han kan overgå på akkord. Hvis en sådan arbejdssituation eksisterer den 31. december 1979 – nu er det

nok ikke mange steder, der arbejdes den dag, så jeg ved ikke, hvor velvalgt en dato det er rent lovteknisk, men hvis det er tilfældet, er der jo ikke rimelighed i, at han i fem kvartaler derefter fortsat skal være på timeløn. Jeg beder om, at vi ser på en række af sådanne situationer for at se, hvordan vi kan udforme tingene rimeligt både af hensyn til lovens formål og af hensyn til en nødvendig fleksibilitet på arbejdsmarkedet.

Lawaetz (FP):

Jeg skal nok skåne arbejdsministeren for en politisk polemik med hensyn til, hvordan man kommer ned under de 6 pct., men ethvert parti har jo lov til at omtale sin egen politik, og det er jo ikke nogen nyhed, at man kunne gå skattelettelsesvejen; dér virker hver krone med dobbelt effekt både på prisen og på reallønnen, og det har jeg vist lov til at forfægte lige så længe, jeg har lyst til.

Når jeg nævnede de 6 pct., var det på baggrund af de økonomiske beregninger, det blev tydeligt sagt. Vi kan gå tilbage til 1977, hvor Per Hækkerup, en afdød politiker, som jeg havde stor respekt for, blev ved med at sige, at der blev en stigning på 6 pct. Den blev i 1977 på 10,1 pct. Nu siger man, at da vi forhandlede sidste overenskomst, troede man, der kom en stigning på 9 pct. Hvis det halve er lig med 7 pct., forventer man altså en stigning på 14 pct. Det, jeg tillod mig at pege på, var, at man altså ikke kan stole på de beregninger, der bliver lagt foran én.

Noget, der måske foruroliger mig en lille smule, er arbejdsministerens gentagne udtalelse om, at LO har accepteret dette. Det er ikke altid tegn på, at det er samfundsøkonomisk rigtigt. Det er vist ikke forkert at sige det. Desuden har vi alle sammen været så dannede, at vi ikke har omtalt, hvad vi kommer til under beslutningsforslag nr. B 12. Hvad er det egentlig, man har forlangt for at gå med til dette?

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der var et par ting i ministerens kommentarer, som jeg har lyst til at kommentere.

Ministeren siger, at det er en ekstraordinær situation, vi er i, og så må jeg sige: den ekstraordinære situation har vi været i i snart mange år, for det er de samme indgreb, man kommer med ustandselig, og det er de sam-